

[Julin.]

en saadan Karakter, at jeg og flere af mit Parti ikke vil kunne stemme for Forslaget.

Vi har absolut ønsket, at Forbindelsen mellem Kirken og Skolen var blevet opretholdt i sin hidtilværende Form, og vi ved, at der bag dette Ønske staar mange i vort Folk. Vi kan ikke forlige os med den Tanke, at Baandet mellem disse to vigtige Faktorer, Kirken og Skolen, her i Hovedstaden lovgivningsmæssigt set er hugget over. Jeg erkender med Tilfredshed, at der er skabt rig Mulighed for, at Præsten i den øvrige Del af Landet, bortset fra Sønderjylland, kan blive valgt ind i Skolekommissionen, og jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg er af den Opfattelse, at de Valgregler, der er skabt, er af en saadan Karakter, at Præsten sikkert praktisk talt vil blive indvalgt i Skolekommissionerne rundt omkring i Kommunerne. Naar der saa ses hen til de Beføjelser, Præsten har i Henhold til § 12, kan det med nogen Ret hævdes, at Præsten kommer til at sidde med en dobbelt Myndighed, og selv om jeg havde ønsket, at den gamle Ordning var blevet bibeholdt, ser jeg vel, at de af mine Meningsfæller, der har en anden Opfattelse, meget godt vil kunne føre et virkningsfuldt Forsvar for deres Standpunkt.

Men med Hensyn til København beklager jeg meget, at den højtærede Minister ikke kunde modtage den Ændring, som Folketingets Venstre foreslog. Der var dog god Logik i den Ændring, naar der ses hen til Amtsskoledirektionernes Sammensætning. Var det mon klogt, Hr. Undervisningsminister, ikke at modtage den Ændring? Der kommer jo da ogsaa en Dag efter denne. Men selv om nu Ministeren ikke vilde eller maaske ikke kunde tage imod denne Ændring, føler jeg mig forvisset om, at han gerne vil bevidne overfor de Konservative, der i denne Forbindelse har talt om Komediespil, at der var ikke Tale om sligt. Vi var nogle af Folketingets Venstre, der saa anderledes paa de Forhold, end man havde gjort i Landstinget, og saa stillede vi i fuldt Alvor et Ændringsforslag, der skulde sikre Præsten en Plads i Direktionen herinde, og vel at mærke hele Venstre i Folketingets Udvalg gik ind for dette. Jeg tror, som sagt, at den højtærede Minister vil bevidne, at Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen, indtrængende henstillede til ham at tage denne Ændring, da ellers nogle af hans Parti ikke vilde kunne stemme for Loven. Maa jeg i denne Forbindelse med Formandens Tilladelse have Lov til at citere nogle enkelte Linier af et konserva-

tivt Blad, „Holbæk Amts Avis“, der den 11. Maj indeholder en redaktionel Artikel om Forholdet mellem Kirke og Skole i Hovedstaden:

„Først da Forslaget naaede til Folketinget, hvor Venstres Ændringer *ikke* kan føres igennem, først da fattede man Mod til at stille en Ændring om Sammensætningen af Københavns Skoledirektion. Det er det gemeneste Komediespil, her laves, den mest storslaaede Svindel, man endnu har set i vort parlamentariske Liv.“

Og saa slutter Bladet med:

„Naar Venstre angribes for sin Stilling til Skolens Tilsyn, vil man hyklerisk trække paa Skuldrene og henvise til, at man gjorde, hvad man kunde. Man stillede Ændring, men den blev desværre stemt ned. *Ja, man stillede Ændring, da man vidste, den vilde blive stemt ned.* Hvad er dette dog for et Komediespil! Hvad er dette dog for en ganske uværdig Svindel og Humbug!“

Ja, der maa i Sandhed være hedt, hvor det kommer fra. Og Bladet slutter sin Artikel med følgende:

„Adskillige Venstremænd blev indvalgt i Tinget paa deres Stilling til Forholdet mellem Kirke og Skole. Hvad siger de bedragne Vælgere nu?“

Jeg ved ikke, hvad de enkelte Vælgere vil sige til deres Repræsentant, men jeg tror for vist, at hvis de Vælgere, som dette Blad taler om, læste denne Artikel — for at blive i Bladets eget Sprog: denne gemene og hykleriske Artikel —, vilde de sikkert alle som een betakke sig for at have Folk af den Kaliber, Folk, der bruger den Slags Vaaben i deres politiske Kamp mod Modstandere, til at være deres Væbnere, til at værne om det, de fik kært. Personlig ønsker jeg i alt Fald ikke at blive slaaet i Hartkorn med slige Væbnere og ønsker ikke at staa Side om Side med dem i den Sag, som er til Afgørelse i Tinget i Dag. Jeg vil slutte med at udtale, at selv om vi er nogle af Folketingets Venstre, der ikke vil kunne stemme for Loven ved den endelige Afstemning, ønsker vi, at de mange skønne Kræfter, der er ofret paa dette Forslag, ikke maa være spildte, men at det maa lykkes at føre Loven ud i Livet paa en saadan Maade, at den trods alt maa komme til at virke til Lykke og Velsignelse for den opvoksende Slægt.

Vanggaard: Ogsaa jeg maa fremføre Betænkeligheder ved et Par Punkter i dette Forslag. Det ene er Amtsskolekon-